

Žrtv monarho-fašistične bande in dolarske diplomacije

Beograd, (Tanjug) — Dne tri najstarejša junija so preletela grška letala jugoslovansko mejo ter na povratku v Grčijo streljala na obmejno stražo ter ob tej namerni provokaciji in zločinskem napadu ubili častnika J.A. Miloša Jankovića in ranili tri druge vojake.

Truplo častnika je bilo prepeljano na njegov dom v Črno goru. Na potu skozi Beograd se je na železniški postaji v Beogradu zbrala ogromna množica belgradskih meščanov ter so ob tej priliki ogroščeno protestirali proti zločinskemu početju grških monarho-fašistov in proti njihovim zunanjim gospodarjem.

V imenu Jugoslovanske Armade se je od pokojnika poslovil, general Pavle Jakšić in v imenu meščanov Beograda, Grga Jankelj, predsednik lokalnega sindikalnega Sveta.

Finančni minister Zvezne Vlade, Sretan Žujović je govoril v imenu vlade F.L.R. Jugoslavije. On je podčrtal, da je Jugoslavija v dveh in pol leta jasno dokazala svoj lik in svojo življensko sposobnost. Napadi na novo Jugoslavijo — je dejal minister Žujović — niso samo napadi na Jugoslavijo in njen mir ter njeno varnost ampak so ob enem napadi na mir in varnost v svetu. Oni kateri vrše te napade so sovražniki miru. Okolnosti v katerih je bil izvršen ta zločin nad jugoslovanskim častnikom, nepobitno dokazujejo odgovornost in krivdo onih, kateri so ta zločin izvršili. Ni slučajno, da se je napadalnost monarho-fašistov počela poselno po dolarskem posojilu, ki ga je dobila Grčija. Napad na jugoslovansko ozemlje odkriva provokatorsko politiko današnjih vladodržev Grčije pred celim svetom ne samo napram Jugoslaviji, ampak proti miru in splošnem in še bolj odkriva politiko inozemskih imperijalistov, kateri pomagajo taki provokatorski politiki.

Na koncu svojega govora je minister Žujović naglasil, da ta zločin predstavlja opomin jugoslovanskim narodom, da se še bolj organizirano primejo dela za ustvaritev petletnega načrta.

Na koncu mitinga, je bil na zahtevo celotne množice poslan protestni brzojav Svetu Varnosti v katerem je bilo med drugim rečeno:

"V zaporednih provokacijah na naši meji, najnovejši zločin pred-

stavlja najtežje kršenje osnovnih principov mednarodnega prava in odnosov in kaže celokupnemu svobodoljubnemu človeštvu, da na južnem Balkanu ena organizirana banda z pomočjo inozemskih imperijalistov kali mir in želi izvesti spopade v tem delu sveta."

Pridružujemo se v popolnosti Memorandumu, katerega je vlada FLR Jugoslavije poslala Svetu Varnosti in v imenu milijone padlih v proti-fašistični vojni zahtevamo, da Svet Varnosti prepreči nadaljnje prelivanje krvi od strani fašističnih podžigalcev nove vojne."

Na vseh železniških postajah skozi katere je vozil voz z krsto pokojnega častnika Miloša Jankovića, je prebivalstvo množično odhajalo zadnji pozdrav. V Titovem, Velešu, Skoplju in Nišu so bili prirejeni veliki mitingi v katerih so bili poslani Svetu Varnosti protestni brzojavi, v katerih se zahteva od Sveta Varnosti, da na licu mesta izvrši preiskavo in najde krivca provokatorskega zločina.

Mednarodne intrige glede svobodnega tržškega teritorija

Trst: — Dr. Pogasi, predsednik Pokrajinskega izvršnega komiteta SIAU je imel svojo častniško konferenco in je ob tej priliki razložil sedanj položaj in govoril o prelomu pogajanj s strankami prejšnjega CLN (Comitato Liberazione Nazionale) po vprašanju bodoče vlade STO (Svobodnega Tržškega Ozemlja).

Dr. Pogasi je izjavil, da so pogajanja o začasnih vladah svobodnega tržiškega ozemlja postali predmet mednarodnih intrig in obrekovanja. Reakcionarni krogi so tudi začeli s kampanjo proti jugoslovanskim oblastem v coni "B", kjer so ljudske oblasti uvedle razne socialne reforme velikega značaja; oni so naslovili Organizaciji Združenih Narodov zahtevo, da se cona "B" odda zavezniški vojni upravi, ker napram tem reakcionarnim krogom naj bi bilo vse svobodno tržiško ozemlje pod zavezniško vojno upravo!

Poleg teh kampanj obrekovanja, fašistični elementi in Trstu vrše razne napade na prebivalstvo Trsta.

Rudarji v Sudbury porazili anti-komunističnega predsednika

Sudbury: — Rezultati unijskih volitev v Sudbury so pokazali, da je Neils Thibeault dobil večino nad J.L. Kidd-om za predsedniško mesto unijskega local-a 598 International Union Mine, Mill and Smelter Workers (CIO). Izid glasovanja je bil 1889 za Thibeault-a in za J.L. Kidd-a 1510.

Bivši predsednik Kidd je kandidiral na protikomunističnem programu med tem ko je Thibeault kandidiral na podlagi vodstva internacionalne unije v naporih za zvišanje plače in izboljšanje delavskih pogojev.

Nedavno je bil bivši predsednik obdolen "protiunijskih aktivno-

Amerika se "junači" napram izmučeni Jugoslaviji

Dunaj: — Na konferenci za tisk, ki jo je imel častniški atašej jugoslovanskega političnega zastopstva — Drenovec, je on demantiral vesti službenega ameriškega komentarija, katerega je priobčilo glasilo ameriških okupacijskih sil "Wiener kurir" v zvezi z protestno noto jugoslovanske vlade radi odslovljenja jugoslovanske komisije za preiskavo vojnih zločincev in za repatriacijo jugoslovanskih državljanih od ameriške okupacijske cone Avstrije.

Na podlagi originalnih dokumentov, je Drenovec izjavil, da je trditev Wiener Kurirja, da je imela jugoslovanska delegacija za repatriacijo dovoljenje v ameriški

Bevin odklanja dati zagotovilo, da pomoč Z.D. nima političnih motivov

Pariz: — Britanski zunanji minister Ernest Bevin je pripravljen postaviti Sovjetski zvezi zahteve, da odgovori z "da" ali "ne" njeno voljo za sprejem Anglo-Ameriške zamisli o Marshall-ovem načrtu za pomaganje Evropi.

Konferenca Treh Velikih, katere se je sestala v Parizu zadnji petek je prišla skoro do zastoja. Konferenca ima namen, da prouči načrt, katerega je predložil ameriški državni tajnik za zunanje zadeve George C. Marshall.

Sovjetski zunanji minister V. M. Molotov se drži načela, da se naj da Evropi iskrena pomoč a ne po receptu, kakor je znan v Grčiji in Turčiji za izkoriščanje revščine v imperijalistične namene, da bi potem taka pomoč oslabil neodvisnost posameznih Evropskih držav. Poročila pravijo, da Bevin in Bidault delata tesno skupaj in sta pripravljena sprejeti načrt skupno z Sovjetsko zvezo ali pa brez nje. Kolikor je do sedaj znano o tej

konferenci, je Molotov enostavno odklonil vsako sodelovanje vse do tedaj, dokler Sovjetska zveza ne dobi zagotovila in jamstva, da bodo Zdržene države podprle Marshall-ov načrt za Finančno in Ekonomično pomoč in drugič, da bi taka pomoč ne kršila neodvisnosti evropskih narodov, ampak se jih mora pustiti politično i gospodarsko svobodne.

Nadaljne nesoglasje obstoja v tem, da zahtevata Bidault in Bevin sestavo posebne Evropske komisije Velikih treh za koordiniranje potrebnih in nasvetov ter priporočil pomoči. Molotov pa zahteva, da se ves načrt prepusti Zdrženim narodom, ali kakšni drugi agenciji, ki je pod okriljem Zdrženih narodov, kot naprimer; Ekonomična Komisija za Evropo.

Tragedija na Malartiku

Malartic, Que. (BUP) — Trupla devet rudarjev kateri so bili že nad dva meseca zalita z vodo v East Malartic-u t. j. od 23. aprila so bila 25. junija najdena. Vzelo je torej dva meseca, da se je odstranilo vso navlako in izrpal vodo, katero so spustili v rudnik v namenu da pogase ogenj, da se je prišlo do trupel 11. rudarjev po usodnem požaru v jedlinih prostorih tega rudnika.

D. McLean, ravnatelj rudnika, je rekel, da so trupla plaval v vodi na 11. levelu, okrog 200 čevljev globlje od mesta, kjer je nastal ogenj. McLean je tudi rekel, da je bila voda sedem čevljev globoka na postaji pri "shaft-u", ko so prišli do trupel.

Kako so rudarji umrli se najbrže tragedija ne bo nikoli razkrila. Sorodniki in žene tragično umrlih so bili vedno v skrbeh, da so bili rudarji še živi, ko je uprava rudnikov spustila vodo v "shaft". Sedaj ko so trupla odlojena so jih potolazili, da so bili že mrtvi predno je bila voda spuščena, v rudnik. To sklepajo po položaju v katerem so bila trupla najdena, namreč z gori stegenjicami rokami, kar po razlagi "veščakov" pomeni, da so rudarji ravno molili pred smrtjo z povzdignjenimi

mi rokami in so jim na ta način roke ostale kvišku, kakor so jih sedaj v takem položaju tudi dobili. Kako je bilo seveda nikdo ne more ugotoviti, ali zelo verjetno je pa tudi, da so se rudarji pred smrtjo krčevito držali za kakšen višji predmet, kot naprimer za cevi, ki dovajajo vodo ali stisnjeni zrak v rudnik, ko je voda napolnjevala rudnik ter so jim roke na ta način ostale strjene, ko jih je voda zalivala in utonila. Vse take stvari so mogoče ali uprava rudnika išče izgovore, da zaščiti svoje interese in zato, poročajo javnosti stvari, da je njim prav in da sami ostanejo čisti. To se pa seveda ne bo dognalo, ker so bila trupla predložena v vodi in se ne bo videla nikakšna preiskava kakor je poročano. Eno truplo so nekoliko pregledali, ter dejali, da ne velja pregledati še ostalih trupel. Gori dvignjene roke naj bodo pa znak molitve, saj bo to menda edini slučaj v zgodovini človeštva, da so ljudje molili toliko časa, da so jim roke še po smrti ostale trde kvišku v molitvi.

Njih obleka ni bila ožgana isto tako tudi ne trupla, večina je imela na roki še rokavice, njihove "lunch box-e" (skafije za nošenje hrane v rudnik) so bile še prej najdene na 10. "levelu". Pri njih ni bilo najti nikakega napisanega lista, ali kake druge stvari po katerem bi se moglo ugotoviti zadnje trenutke njihovega življenja. Svinčnike, žepne zapisknike in take podobne stvari po navadi rudarji puste v sušilnici za obleko, kjer se preoblečejo predno gredo v rudnik. Nekateri so imeli pri sebi male stvari, kakor, nož, zapestno uro, cigaretno dozo, vžigalnik za cigarete itd.

S tem se je zaključila še ena rudarska tragedija.

Z DUŠEČIM PLINOM NAD LJUDSTVO V BENETKAH

Benetke, Italija: — Za časa množičnega zborovanja na katerem je govoril italijanski premier, A. de Gasperi, je prišlo do spopada med pristaši de Gasperija in ostalega ljudstva, kateri se ne strinja s sedanjo politiko italijanske vlade. Da razženejo ogorčeno množico je policija rabila plin, ki provzroča solzenje. Po tem dogodku je ljudstvo demonstriralo in zahtevalo, da de Gasperi odstopi.

brala, — piše Walter Lippman, — "ker ona poseduje strateški prehod v Črno morje".

Senator Russel je dejal, da nje-mu ni mar pomagati demokraciji v Grčiji in Turčiji, ampak da on hoče pomagati oborožiti Turke proti Rusiji. Ko je pred odborom za zunanje zadeve govoril, ameriški tajniški namestnik Clayton, je izjavil, da se ne bo porabil niti en sam dolar od 150 milijonov dolarjev dovoljenih za Turčijo, za civilne potreščine.

"To je dovolj jasno", — zaključuje Vasiljeva, — "da hočejo Zdržene države spremeniti Turčijo v veliko vojaško bazo, da tako utrdijo svoje položaje v Sredozemlju z očitnim ciljem za nadaljno razširjanje. Ameriška reakcija se zanima zaustavljati naraščajoči vpliv demokracije in narodno-osvobodilnih gibanj med narodi Evrope in Azije. Ameriška "pomoč" Turčiji in Grčiji predstavlja eno manifestacijo ameriškega načina; — "Drang nach Osten." (Sunek na vzhod).

Delegacija kanadske mladine na potu na mladinsko progo

Toronto, Ont. (WNS) — Nacionalna Federacija delavske mladine javlja, da njena delegacija šteje 30 članov strokovnih unij od obrežja do obrežja Kanade. Skupina zastopa; unijo Zdrženih Električarskih delavcev (CIO); Zdrženih avtomobilskih delavcev (CIO); unijo Kemičnih delavcev (AFL) in druge.

Ta delegacija Nacionalne Federacije delavske mladine je del 110 članov močne delegacije sestoeče od številnih organizacij iz vseh krajev Kanade, ki je poslana pod pokroviteljstvom Kanadskega Komiteta, Svetovne Federacije Demokracije Mladine. Naglašalo se je, da je ta delegacija ena največjih posameznih delegacij, ki so bile kdaj poslane iz Kanade na mednarodno zborovanje v Evropo.

Po udeležbi na mladinskem festivalu v Pragu se bo delegacija NFDM. podala na dvatedensko delo na mladinsko progo Samac-Sarajevu s čemer bo prispevala svoj del k obnovi po vojni opustošeni Evropi in doprinesla k prijateljstvu in zblizanju med mladino Jugoslavije in Kanade.

Ta mladinska proga je ogromno podvzete od strani mladine Jugoslavije, ki si jo je vzela za nalogo v splošni industrializaciji in elektrifikaciji dežele. Več kot 80.000 mladincev in mladink se je prostovoljno javilo na delo na tej mladinski progi, kjer bodo delali brezplačno dokler ne dokončajo 150 km dolgo progo. Na tej progi dela mladina iz vseh krajev sveta in tako je sedaj na potu tudi naša

mladina iz Kanade v kateri se nahajajo tudi trije mladinci jugoslovanske narodnosti.

V zvezi s tem je prejela Nacionalna Federacija Delavske Mladine pismo poslano v imenu Centralnega Sveta Ljudske Mladine Jugoslavije od Branke Perović v katerem se pristožno zahvaljuje za nameravano udeležbo pri delu na mladinski progi.

"Z velikim veseljem smo prejeli obvestilo, da nameravate poslati skupino 25 mladincev, da se udeležijo gradnje mladinske proge," piše tov. Perović, — "Mi smo sprejeli vašo ponudbo z navdušenjem in pozdravljamo Delavsko Mladino Kanade, katere na ta način dokazuje željo za nadaljnjo utrjevanje vezi in prijateljstva med Mladino Kanade in Ljudsko Mladino, Jugoslavije."

Nacionalna Federacija Delavske Mladine Kanade bo prinesla v Jugoslavijo "Zaobljubo Miru," (Peace Pledge), katero je proglasila na zadnjem zasedanju "Parlamenta Delavske Mladine" v novembru pretečenega leta v Torontu in katere je bila podpisana od tedaj potoših kanadijancih.

Najvažnejši dogodek njihovega bivanja v Jugoslaviji bo izročitev "Obljube Prijateljstva" (Pledge of Friendship), ki je podpisan od več kot deset tisoč kanadskega ljudstva, kateri so prispevali nad en tisoč dolarjev, katere se bo uporabilo za nakup športne opreme za mladino, ki gradi mladinsko progo. "Obljuba prijateljstva" in športna oprema bo izročena v avgustu.

Jugoslavija je zvesta Zdrženim Narodom

Beograd: — Minister za zunanje zadeve FLR Jugoslavije, Stanjko Šimić je izjavil dopisniku New York Times-a, ob priliki druge obletnice ustanovitve Organizacije Združenih narodov med drugim; da je organizacija Združenih narodov izraz volje narodov sveta, da hočejo živeti v miru in prijateljskem sodelovanju in, da je osnovanje Združenih Narodov eno najznačilnejših uspehov v boju človeštva proti fašistični napadalnosti in proti zasluževanju narodov.

Jugoslavija je zvesta Organizaciji Združenih narodov — je izjavil minister Šimić, — in bo ostala zvesta. Ravno vsled tega Jugoslavija še bolj obžaluje kršenje odredb Deklaracije Z.N., do katerih je prišlo in poskuse, da se izmenja, izkrivlja in zlonamerno uporablja. Na žalost takih poskusov je v zadnjem času vedno več, kateri so ohrabril sovražnike miru in mednarodnega sodelovanja in odkrito napadajo principe organizacije Združenih narodov, brez katerih si je nemogoče misliti trajni mir med narodi. Ali Jugoslavija je prepričana, da bo Organizacija Združenih Narodov pod uplivom miroljubnega svetovnega

javnega mišljenja prebrodila vse težave, katere ji stoje na poti in da bo ustvarila nade, katere v to organizacijo polaga človeštvo.

Želje in predlogi Koroških Slovencev

Celovec: — Predstavniki Koroških Slovencev so naslovili na Komisijo za pripravljane mirovne pogodbe z Avstrijo zahtevo, da se dovoli Koroškim Slovincem predložiti svoje želje in predloge. V pismu, katerega objavlja "Slovenski vestnik" organ Osvobodilne fronte za Slovensko Koroško se pravi: "Pripravljeni smo komisiji dati na razpolago material o našem položaju in predlagamo, da se omogoči predstavnikom Osvobodilne Fronte, da pred komisijo razložijo želje in zahteve Koroških Slovencev. Prepričani smo, da bo komisija našla rešenje, katero bo pravilno za Koroške Slovence in bo tako doprinesla k miru med narodi."

Za lepoto in zdravstvo mesta Beograda

Beograd, (Tanjug) Napram pet letnemu načrtu se bo v neposredni bližini Beograda zasadilo dva gozdna pasa. Prvi pas bo obsegal Beograd do industrijskih naselij in njegova globina bo znašala v premeru 5 km. in bo povezan z sedanjimi gozdiči in vrtovi sadovnjaki. Ta pas bo služil ob enem za letovišče in razvedrilo belgradskim delavcem in prebivalstvu.

Globina drugega pasa bo od 2 do 5 km in bo obsegal površino 6.000 hektarjev. Ta pas bo od Beograda oddaljen okrog 20 kilometrov, a bo služil za odmorališče in otročja vzgajališča ter fizikulture priredbe. Oba gozdna pasa bosta obsegala okrog 10.000 hektarjev površine.

PREDLOG ZA VEČJO STARNOSTNO POKOJNINO ZAVRZEN

Ottawa: — Federalni parlament je z 82 glasovi proti 61. zavrzel predlog C. C. F. za zvišanje starostne pokojnine z 30 na 50 dolarjev na mesec. Ob času debate po predlogu so C. C. F. poslanci naglašali, da je nemogoče živeti v sedanji draginji s tridesetimi dolarji na mesec.

"EDINOST"

Published weekly at
206 Adelaide St. W., Toronto, Ontario,
by Edinost Publishing Proprietor
in Slovenian Language

Registered in the Registry Office for the City of Toronto
on the 25th day of June, 1942, as No. 47939 C. P.

EDINOST

Izhaja vsako sredo v slovenskem jeziku. Naslov lista:
206 Adelaide St. W. Toronto, Ontario.

Dopisi brez podpisa se ne vpoštevajo. Rokopis nenaro-
čenih člankov in dopisov se ne vrača.

Vojni zločinci na delu v
Kanadi in Z. D.

Po Kanadi lazi nekakšna fašistična smet, ki se je pritepla semkaj, da dela nekakšno združbo med poštenimi kanadskimi Jugoslovanci in kanadskim narodom. To smetje se je predrznilo celo, da napade naš jugoslovanski tisk, ki je med vojno toliko doprineslo pri vojnih naporih Kanade v vojni proti nazi-fašizmu. Sedaj ta Hitlerjev prirepek gre in pove v senatu, da je to naše časopisje komunistično.

Kanadski senat pozna prav dobro naše časopisje in mu ni treba, kakšne hrvatske poturice, fašističnega zločinca in izdajalca, da bi mu šele eden pritepenec razložil kakšno časopisje imamo v Kanadi. Mi smo imeli to časopisje ko je on skoro gotovo, kakor je soditi po njegovem delu še Hitlerju noge lizal, a sedaj se trudi, da bi lizal noge še tukaj v Kanadi, ali se bo grdo nasmolil.

Prvič si naj Guinijo Zorkin dobro zapomni, da Kanada ni "Hitlerjev Rajh", da ko bo on dobro spoznan in razkrinkan mu bodo tudi kanadska tla prevročna, kot so mu bila Evropska. Kaj misli on, da so v Kanadi fašisti. Kanada je proti-fašistična dežela in ne bo nikoli fašistična, za to je porok kanadsko ljudstvo, ki se je tako hrabro borilo vsepovsod na svetu proti, — fašizmu. Lepa reč naj bi bila, da bi nekakšno pritepeno ščene tukaj učilo kanadčane ali pa kanadsko inteligenco "politične naobrazbe". Ko bi Kanada v vojnem času imela kaj takih "učiteljev", bi bila danes uničena kot je bil Hitlerjev "Rajh".

Sihovi Kanade, so dali v zadnji vojni vse od sebe, da se take uši in kugo uniči in če sedaj fašistična golazen vidi tukaj kakšen nesporazum, že misli, da bo kljukasti križ zopet kosil — to pot po Kanadi in Združenih državah. Kako se bo ta golazen prevarila se ji še ne sanja, ker je preveč željna plezati po plečih nekaterih zaslepljenec. Ali med kanadskim narodom ne bodo našli pokornega sužnja, da se mu vsedejo na vrat.

Ta slučaj ni osamljen, ker je že v Kanadi več takih ustaških, četniških in domobranskih Govniju. Ta prvi pravi, da je Hrvat. Po imenu bi mu človek ne verjel, ker je nekam čudno. Ker pa pravi da je, naj mu bo. Kot pravi poročilo je tajnik Hrvatske seljačke Stranke v Kanadi, kar pa članstvu te stranke ni v čast. Čemu si ne importirajo Paveliča?, ki je še vedno nekje skrit v meniški halji. Posel pa seveda je eden in isti, zato bo za silo ta dober dokler se kanadski Hrvati ne streznejo in ga poženejo kamor spada.

Drugi slučaj je neka četnica v Windsorju. Ona si je privoščila napisati na naslov lista Novosti eno prav lepo pismo v katerem se sama imenuje morilko hrvatskih otrok. Izgleda, da je to skupna ofenziva Hrvatskih ustašev in srbskih četnikov na naš napredni tisk v Kanadi. Ravnotako ta stvar zgleda kot v starem kraju za časa nazi-fašistične strahovlade. Poglejte kaj piše ta četnica iz Windsor-ja:

"Krvoloki Hrvati — V Novostih ste napisali članek o ubojstvu četnika Srba Dangića, majko vam vašo hrvatsko, niste pisali o pokolju katere ste prizadejali Srbom. Osvetila sem se in se bom še. . . Otroke Hrvatske sem krala kakor piščeta. . . to sem delala vse od leta 1941 do 1945, potem sem pribežala v Kanado, kakor četnik sem se borila z mrtvaško glavo na čelu s katero se še danes ponomim. . ."

Tako piše četnica iz WindSORa. Torej napad z dveh strani ob enem. Klavci so si zvesti bratje ostali tudi tukaj v Kanadi. Da je učinek večji morajo napasti z več strani, z lažmi z grožnjami, z obrekovanjem, ker do sedaj še niso dovolj močni, da bi klali tudi kanadske otroke kakor piščeta. Tukaj je nekaj za kanadske oblasti, da rečejo; stoji! Kaj vse se importira v Kanado?

Niso pa samo hrvatski ustaši in srbski četniki, ki se vsiljujejo v službo novemu Hitlerju. Taki so tudi slovenski Rupnikovci in tudi ob istem času, sicer ne tukaj v Kanadi ampak v Združenih državah. Ameriška Domovina od 26. junija se tako vneto zavzema za domobranske begunce in pri tem ne pozabi blati in obrekovati FLR Jugoslavije. Dela, ki so jih počenjali Rupnikovci, Rožmanovci in drugi seveda vali na partizane. Po mnenju Ameriške Domovine so bili izdajalci partizani, kateri so s tolikimi žrtvami izginali okupatorja iz dežele in seveda tudi te izdajalske nazi-fašistične hlapce za katere Ameriška Domovina sedaj prosi pomoči. Poštenim beguncem je vedno odprta pot v domovino. Kar se izdajalcev tiče ni potrebno poštemu človeku razlagati. Kdo je sodeloval s Fašisti? Kdo je bežal s poraženimi fašisti is dežele? Kdo še danes preži za mejo Jugoslavije in čaka na tujo pomoč da se ponovno vržejo na to deželo, katero sedaj jugoslovanska mladina tako vneto gradi? To je samo par od mnogih vprašanj. **Dajte odgovor zločinci!** Vsi naenkrat napadajo, skoraj na isti dan. Srbski klavci, hrvatski klavci, in slovenski klavci. V Ameriko hočejo 400.000 teh klavcev. V Kanado je Govnijo zaprosil za 10.000 slovenskih, srbskih in hrvaških klavcev. To je dalo srbski četnici pogum, da se je izrazila, da bo še krala otroke, to pot ima v mislih kanadske otroke.

To so vojni zločinci, na te opozarjamo. Glejte vsako njihovo delo, ker po delu jih boste spoznali. Poslužujejo se boga in hudiča, da dosežejo svoje nazi-fašistične cilje; to je prepričljivo, vojno, umorstvo. Zato poštem Kanadijanec, bodi na straži. Organiziraj se proti tej svojati dokler je čas ako nočeš, da se bodo tvoji otroci klali — kakor piščeta.

IZ URADA S. K. J. S.

KANADSKI JUGOSLOVANI ZA SVOJ NAROD

KONVENČNA RESOLUCIJA SANS-a

Dejstvo, da dnevno prihajajo nove vloge našega naroda za sklad obnove, je najlepši dokaz ljubezni izseljenih Jugoslovancov napram svojemu narodu in napram ljudski oblasti v novi Titovi Jugoslaviji. Na strupeno kampanjo hujskanja, obrekovanja in zlonamernih želj od strani reakcije, naš rodoljubni rojak v Kanadi odgovarja z vlaganjem poslednjega dolarja težko prisluženih prihrankov v sklad za nakup strojev in orodja narodom Jugoslavije.

Iskretni rodoljubi se danes ne zadovoljavajo samo z periodičnim prispevanjem nekoliko dolarjev za nakup, zdravil ali grajenjem bolnice, šol, čitalnic itd. v svobodni Jugoslaviji, ampak krasno ljubstvo ujedinijenih narodov Jugoslavije pri obnovi in izgradnji po vojni opustošene domovine, vpliva tudi na njihove brate daleč v tujem svetu na večjo poštrevanost pri izgradnji in obnovi toplega ognjišča naših očetov.

Samo tako se more objasniti dnevni pritok denarja v sklad za obnovo. Naš človek v Kanadi je spoznal, da pomagati svojem narodu danes s stroji in orodjem — pomeni dvakratno pomagati. Petletni načrt, ki je v domovini začel na sila milijone hotečih rok, vzpodbuja tudi nas v daljnem svetu na obveze izzavane s spoznanjem, da prvi petletni načrt udarja čvrste gospodarske temelje narodne Jugoslavije. Naša nekdanja, gospodarsko zaostala domovina, bo s petletnim načrtom premenjena v eno industrijsko visoko razvito državo. Nikoli več ne bodo Jugoslovanci primorani prodajati tuju svojih prirodnih bogastev za sramotno ceno, a od tujca kupovati nazaj izdelane predmete za visoke cene, ki so bili izdelani iz njihovih surovin. Kolikor naš narod v domovini, tako tudi naši ljudje v daljnem svetu razumejo, da petletni načrt udarja temelje blagostanja in bogastva na vaseh in po mestih, ustvarja okolnosti, kjer bo mogel naš človek živeti v duhu sodobnih ugodnosti, katere nudi človeštvu znanost in tehnika.

Ljudem brez duše in obraza je težko razumeti, kako da more naš narod tako velike svote denarja — v znoju svojega čela dobljene prihranke — zapustiti "navadnim ljudem", ki vodijo naše gibanje. Več kot en milijon je že od našega ljudstva prejeto za fond rekonstrukcije a več kot tri četrtine milijona dolarjev je že vloženo v nakup najosnovnejših modernih strojev in orodja, — in to vse brez advokatskih diplom in senzacijskih komisij. In ravno v tem je sila našega gigantskega podjetja za dva milijona fonda rekonstrukcije. Narod je na čelo tega dela postavil ljudi, kateri so z njim zrasli, skupno z njimi mnoga leta delali po pragodi, rudnikih, zakajenih tovarnah in bili z njimi v neprestani borbi za življenjski obstoj. Narod se zaveda, da z njegovimi prihranki upravlja ljudje, kateri spoštujejo delo prihranke, kateri je znoj z delavskega čela svetinja in kateri so se naučili polagati pred narodom račune. Ravno to dejstvo nas je napotilo na to sestavo. Smatrali smo, da je potrebno in tovarniško, da preko javnosti iznesemo, kaj vse je bilo poslano v Jugoslavijo in da s tem položimo račune pred onimi, kateri so svoje težko prislužene prihranke vložili v rekonstrukcijski sklad FLR Jugoslavije.

Tukaj se bomo potrudili, da v grobih potezah predočimo, kaj vse je bilo do danes poslano v Jugoslavijo z parnikom Radnikom ob njegovem prvem potovanju iz Kanade 30. maja tega leta. Vsega skupaj je v domovino poslano s to ladjo za svoto \$548.377.79 vrednosti v

strojih in orodju. Ta pošiljka se sestoji iz sledečih predmetov:

Rudarskih strojev, v znesku \$188.977.52. Ta pošiljka se sestoji iz najnovejših rudarskih strojev za vrtnanje rude in premoga, strojev in peči za osterenje svedrov, 70 ton najboljše jekla za izdelavo pil, cevi za napeljavno vode in zraka v rudnik, strojev za grabljenje rude, (Slasher in Scraper-jev in raznih nadomestnih delov za rudarske stroje.

Diesel motorjev za ribiške ladje v znesku za \$267.807.00. Ta pošiljka se sestoji iz diesel motorjev za ribiške ladje, hladilnikov za iste (refrigerator-jev), vincev, generatorjev za električno silo in razsvetljavo, aparatov za merjenje morske globine, nadomestnih delov za diesel motorje in druge opreme, kateri so potrebni za izdelavo najmodernejših ribiških ladij.

Motorne in ročne žage ter drugo orodje za lesno industrijo v znesku \$35.422.04. Pošiljka se sestoji iz motornih in ročnih žag za lesno industrijo ter orodja za isto.

Mizarsko in zidarsko orodje v znesku \$9.040.17. Pošiljka se sestoji iz najmodernejšega mizarskega in zidarskega orodja, motornih žag za mizarje itd.

Betonske mešalice (mixer) in oprema v znesku \$18.000.00. Pošiljka se sestoji iz ducata raznovrstnih mešalcev za beton in malto samokolnic in koles in druge opreme v zvezi s to panogo obrti.

Ribarske mreže in vrvice v znesku \$23.073.50. Pošiljka se sestoji iz ribiških mrež razne veličine, vrvice za pletenje in krpanje istih svinca za mreže, pluta, katra, itd.

Aparati za varjenje in oprema v znesku \$2.370.99. Pošiljka se sestoji iz aparatov za električno varjenje (velding) in oprema za iste.

Stroj za šivanje podplatov in dreta v znesku \$1.721.57. Pošiljka se sestoji iz mašine za šivanje podplatov, nadomestnih delov in igel ter drete za isto, itd.

Aparat za umetno sušenje lesa v znesku \$1.965.00.

Večina rudarskih strojev je poslano v domovino na Radniku, kot smo prvi obrok vložili naročb. Ker je teška industrija temelj celga pet letnega načrta industrijske države, a ruda in premog hrbenica teške industrije — smo vsled tega smatrali, da je najumestnejše v sedanjem času nabavljati in in poslati domovini te stroje. Naš Izv. odbor je o tem vprašal narodne oblasti in je iz domovine sporočeno, da so v resnici za ta čas rudarski stroji najpotrebnejši.

Akoravno so naše pošiljke neznatne, če jih vzporedimo z potrebami v domovini, smo mi prepričani, da bodo v domovini pozdravili to plemenito akcijo kanadskih Jugoslovancov. Poleg sentimentalne vrednosti, bo ona brez dvoma imela tudi praktično vrednost, posebno danes, ko velmože zapadnega sveta na vsakem koraku poskušajo metati polena pod noge ekonomski varnosti in gotovosti naše stare domovine.

Mi smo trdno prepričani, da bo ta prva večja pošiljka kanadskih strojev dala našemu narodu v Kanadi še več poleta za nadalje delo v pravcu izgradnje fonda rekonstrukcije. S tem se vložnik osebno okoristi, ker svojega težko prisluženega denarja nikoli niso mogli naložiti varneje in ob enem pa pomagati svojemu narodu, ko mu je pomoč najpotrebnejša in ker s tem delajo korist svoji novi domovini — Kanadi, katere izdelki s pomočjo naših dolarjev in naporov utirajo sebi pot na tržišča Federativne Ljudske Republike Jugoslavije.

Edo Jardas, Glavni tajnik S.K.J.S.

Na znanje našemu
narodu v Kanadi

Iz Glavnega Urada Sveta Kanadskih Južnih Slovanov

Prejeli smo pismo od tovariša Jurija Matešiča bivšega urednika slovenskega naprednega lista Edinost, v katerem javlja, da je vsled legalnih težko v zvezi z povratkom v Kanado, prisiljen ostati v domovini. Akoravno je neizmerno srečen, ker bo ostal v svobodni domovini, vendar smatra da je tudi na tem kontinentu dosti važnega dela in vsled tega bi se on rad vrnil med nas, da bi nam pomagal v delu za jačanje napredne in demokratične stvari, a mu ne bo mogoče.

Tov. J. Matešič je zaposlen pri zavzemnem ministrstvu dela, t.j. pri koordinacijskem odboru, kateri vodi vsa vprašanja v zvezi z izseljen-

ci. Vsled tega prosimo naše rojake v Kanadi, da se v bodoče za vsa vprašanja, katere žele poslati v domovino obrnejo na tovariša Jurija Matešiča. Njegov naslov je:

Jurij Matešič; Ministrstvo dela FLR, Odelek za izseljenje.
Sv. Save ul. št. 39
Beograd, F.L.R. Jugoslavija

DE GAULLE SE JE IZRA-
ZIL ODPRTO

Paris, Francija: — General Charles De Gaulle je 29. junija pozval Francijo, da sledi njegovu v borbi proti "komunistični nevarnosti." "Naša simpatija naj bo na strani Amerikancev, a ne na strani Sovjetske zveze," je rekel de Gaulle.

Na drugi redni konvenciji Slovenskega ameriškega narodnega sveta v Clevelandu dne 30. in 31. maja 1947 so bile sprejete sledeče resolucije:

ZUNANJA POLITIKA

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta, zasedajoča 30. in 31. maja 1947 v Clevelandu, Ohio, opazuje z velikim obžalovanjem in resno zaskrbljenostjo, kako se zunanja politika Zedinjenih držav bolj in bolj oddaljuje od smernic, katere je začetil pokojni veliki predsednik Franklin Delano Roosevelt in za katere je našel vneto podporo ogromne večine naroda.

Cilj te politike je bil trajen mir in varnost in vse svobodoljubni svet je takrat upiral oči v Zedinjene države, med zavezniki pa je vladala sloga, ki je bila pogoj zmage nad agresivnim fašizmom. Sedaj pa se namesto tega vidi neupanje na vseh koncih in krajih in složnega sodelovanja ni nikjer. Sedanja zunanja politika je za to največ odgovorna, ker je popolnoma pozabila na doprinos zaveznikov za doseg zmage in na strašne žrtve, katere so doprinesli v ta namen. Na srečo ni Amerika pretpela niti majhnega dela tega, kar je zadelo posebno vzhodne in južne evropske zaveznike. Naših mest niso razdejale bombe, naše vasi niso bile požgane, naše civilno prebivalstvo ni bilo gnano v nemška in italijanska koncentracijska taborišča in kolikor koli simpatiziramo z žrtvami japonskega militarizma, vendar ni bilo za Američane nobenega Oswiecima, kjer je v nacijskih plinskih pečeh poginilo nad milijon nedolžnih žrtev. Mala Jugoslavija s 15 milijoni prebivalcev je izgubila milijon in sedemsto tisoč ljudi. Takih zgledov bi se lahko našlo skoraj brez števila. Kamor koli so prišli fašisti katere koli barve, so ropali in izvažali vsakršno vrstno blago in tudi nenadomestljive dragocenosti domov, a kar niso mogli odpeljati, so uničili. Vsa Evropa je obubožana, zlasti pa slovanski narodi, katere so nacisti poleg židov najbolj sovražili. Kljub temu se ti narodi niso podali, temveč so se borili tako, da je njihov odpor odločilno vplival na potek vojne in doseg zmage.

To so dejstva, ki nikdar ne bi smela biti pozabljena in jih je nepristranska zgodovina za veke zapisala. Toda sedanja zunanja politika naše vlade je uravnana tako kot da se vse to nikdar ni zgodilo, da, kot da so ti narodi bili naši sovražniki ne pa najzvestejši zavezniki. Ne bi bilo čudno, če bi se nekatera dejanja na tem polju smatrala za provokatorična. Vojaška pomoč Grčiji, na primer, ne koristi grškemu narodu, temveč le kralju, ki je po svoji preteklosti fašist in po svetu vprašujejo, proti komu oborožujemo to dinastijo. Enako je z oboroževanjem tiste Turčije, ki je tako rekoč do konca vojne trpela Von Pappena kot nemškega ambasadorja, da je imel varen prostor, odkoder je intrigiral proti nam in našim zaveznikom, tistega Pappena, ki je bil v času prve svetovne vojne kot vojaški ataše šef nemške špijonaže in sabotaže in je bil med drugim odgovoren za strašno eksplozijo "Black Toma". Če se naša zunanja politika naperjena proti diktaturam, kako da ne vidi diktature v Ankari?

Naravno je, da nastanejo tudi med zavezniki lahko nesporazumi, saj se, na primer, celo med vojno zapadni zavezniki dolgo niso mogli zediniti z oziroma ustanoviti druge fronte. Toda difference se z dobro voljo lahko izgledajo, z žuganjem in strahovanjem se pa naravno postružijo in zato ne more taka politika ustvarjati tiste podlage, na kateri mora soneti svetovni mir, če hočemo, da bo trajen in da se bodo narodi mogli otresti strahu.

Konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta torej iskreno želi, da se zunanja politika uravnava po dejanskih potrebah ameriškega ljudstva, ki hoče mir enako kakor drugi zavezniki narodi, kar se lahko doseže, če se voditelji te politike vrnejo k smernicam, katere je začetil izvrstni poznavalec psihe ne le ameriškega, ampak vseh svobodoljubnih narodov sveta — Roosevelt, in so izražene v atlantski listini ter prepušene vsakemu narodu, da si uredi svoje notranje razmere kakor se mu zde najboljšje za ljudstvo, dokler ne ogrožajo svetovnega mira. Taka grožnja pa ni prišla in ne prihaja od nobenega zaveznika.

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta torej veseli napredka Ameriškega slovenskega kongresa in želi, da bi s svojo akcijo za pridobivanje članov dosegel popoln uspeh.

SANS bo kakor doslej podpiral kongresno delo in sodeloval pri njegovih akcijah, ki izvirajo iz istih naziranj, katere goji Slovenski ameriški narodni svet sam in ki imajo za cilj medsebojno razumevanje in prijateljske odnose med Zedinjenimi državami in osvobojenimi slovanskimi deželami, kot najmočnejšo garancijo stalnega miru in preprečenja novega svetovnega kljanja.

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta resno obžaluje prakso urada za potne liste pri Državnem oddelku, po kateri se državljanom jugoslovanskega porekla in tudi drugim Amerikancem odreka izdajanje

kega naroda in zato ni nobenega razloga, da ne bi mogli z njimi prijateljsko živeti.

AMERIŠKI SLOVANSKI
KONGRES

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta se veseli napredka Ameriškega slovenskega kongresa in želi, da bi s svojo akcijo za pridobivanje članov dosegel popoln uspeh.

SANS bo kakor doslej podpiral kongresno delo in sodeloval pri njegovih akcijah, ki izvirajo iz istih naziranj, katere goji Slovenski ameriški narodni svet sam in ki imajo za cilj medsebojno razumevanje in prijateljske odnose med Zedinjenimi državami in osvobojenimi slovanskimi deželami, kot najmočnejšo garancijo stalnega miru in preprečenja novega svetovnega kljanja.

ZDRUŽENI ODBOR

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta priznava, da si je Združeni odbor Amerikancev južno slovanskega porekla pridobil velike zasluge s tem, da je seznanjal ameriško javnost in uradne kroge z dejanskimi razmerami v Jugoslaviji v času vojne in po pridobljeni zmagi in s tem storil veliko delo za ustanovitve in utrditve prijateljskih odnosov med obema deželama, kar je eden važnih pogojev za trajno ohranitev mira.

Slovenski ameriški narodni svet je od vsega začetka po svojih najboljših močeh sodeloval z Združenim odborom na vsakem polju in konvencija želi, da ta odbor v sedanjih resnih časih nadaljuje svoje delo in se upre vse drznejši reakciji in vojnemu hujskanju.

Konvencija izreka, da bo SANS, čim se njegovi vsled mnogih podpornih in drugih akcij znizani dohodki v zadostni meri povisajo, po svojih močeh in v proporciji z doneski ostalih južno slovanskih skupin tudi materialno podprl važno delo Združenega odbora.

MLADINA

Za vsako napredno, demokratično gibanje ima sodelovanje mladine neprecenljivo važnost, ne le da se vzgoje in izvežbajo moči, ki lahko nadomestijo starejših, iz katerih koli razlogov odstopajoče funkcije, ampak pred vsem zato, ker so sadoji progresivnega dela v prvi vrsti namenjeni naraščajoči. Ta pa bo znal pridobivati vse bolj ceniti in, če se pokaže potreba, tudi braniti, če je pri delu in v boju sam sodeloval.

SANS je po možnosti skušal obuditi zanimanje mladine za cilje staršev, ni pa mogel posvetiti dovolj truda tem problemom, ker so bili njegovi aktivni člani ves čas preobloženi z najnujnimi deli in ker je v dobi vojne vse mlado, ki je bilo sposobno, služilo v tem ali onem delu oboroženih sil strica SAMA.

Vendar pa se je tudi v teh časih lahko opazilo naraščajoče zanimanje mladinskih krogov za domovino staršev, za njihovo delo, za njihove brige in cilje. Več kot kdaj prej je bilo povpraševanje po učnih knjigah, po zemljepisnih in zgodovinskih podatkih in po vsem, kar je v zvezi s preteklostjo in bodočnostjo tako zvane "stare domovine".

Sedaj, ko so se fantje večinoma vrnili od vojakov, dekleta pa od pomožnih služb, se je položaj zboljšal. Pevski zbori, dramski odseki, mladinska društva podpornih organizacij dobivajo zopet takolopko pogrešane člane in tudi SANSovim podružnicam je dana lepša možnost, da pridobivajo mladino za sodelovanje. Zato priporoča druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta vsem podružnicam, da pridobe čim več mladine, otrok slovenskih staršev in, kjer so razmere za to ugodne, snujejo v svojem okviru mladinske krožke, bodoči izvrševalni in glavni odbor pa naj gresta podružnicam, ki se lotijo tega dela, na roko s nasveti, informacijami itd. Konvencija je prepričana, da bo tako delo obrodilo bogat sad v korist naraščajočega samega, v zadovoljenje staršev in posredno tudi za ustanovitve dobrih, prijateljskih odnosov med novo in staro domovino.

POTNI LISTI

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta resno obžaluje prakso urada za potne liste pri Državnem oddelku, po kateri se državljanom jugoslovanskega porekla in tudi drugim Amerikancem odreka izdajanje

potnih listov za Jugoslavijo. Na tisoče teh državljanov ima v jugoslovanskih krajih bližnje sorodnike, katere bi po dolgem času radi obiskali. Nekateri imajo v deželi svojih očetov tudi materialne interese, katere bi radi uredili. S tem, da se jim onemogoča potovanje v sedanjem mirnem času, se krši njihova pravica prostega gibanja, obenem pa se dela vtis, da se jim brani spoznanje resničnih razmer v deželi, o kateri širijo bivši sodelavci nacizma in fašizma najgorostašnejše laži.

Konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta torej upa, da bo državni oddelk čim hitreje popravil to napako in vpoštevval pravice državljanov, ki žele potovati v katero koli deželo, s katero vzdržujejo Združene države pravilne diplomatske stike.

PROTIDELAVSKO ZAKONO-
DAJSTVO

Zmaga demokratične alijance nad agresivnim naci-fašizmom in japonskim militarizmom je nedvomno največji in najpomembnejši dogodek tekočega stoletja. Prav tako je nedvomno, da je za doseg te zmage poleg oboroženih sil največ doprineslo delavstvo, ki je izdelovalo vojne potrebščine vsake vrste in zaradi nujnosti dobavljanja žrtvovalo začasno mnogo svojih pravic. Prosto voljno je sprejelo izredno dolge delovne ure, robovalo ob nedeljah in praznikih, se pokorilo racijonarju živil in drugim zasilnim pravilom, ker se je zavedalo, da je od njegovih žrtev v veliki meri odvisna čim hitrejša zmaga nad kugo, ki si je nadelala ime fašizma.

Na tisoče in tisoče mlajših delavcev je služilo v vojski ali mornarici in na tisoče jih je pustilo svoja mlada življenja na bojiščih. Ker je najštevilnejši del prebivalstva, je naravno, da je bil njegov doprinos največji. Ta lojalnost bi zaslužila po vrnitvi miru nagrado in priznanje v obliki razširjenja njegovih pravic, da se poveča varnost pri delu in v vsakdanjem življenju, da odpade kriza za stara leta in za slučaj obnemoglosti, da si omogoči užitek tehničnega napredka in kulturnih pridobitev. Namesto tega pa se je zakonodajstvo v federalnem kakor tudi v mnogih državnih parlamentih in nastopanje vladnih faktorjev obrnilo proti delavstvu z očitno tendenco, da se njegovim s težkim trudom zgrajenim organizacijam obrambe odvzame vsaka moč.

Podjetništvo ima na razpolago vso gospodarsko silo, kateri bi bili delavci izročeni na milost in nemilost, če ne bi imeli sredstva, da se upro prevelikemu samovoljnemu izkoriščanju, to sredstvo pa najde edino v svojih organizacijah, ki mu omogočajo skupen nastop za obrambo svojih vitalnih interesov. Sedanja napadi na te organizacije, če se pravičasnno ne ustavijo, morajo pahniti delavstvo v popolno brezmočno odvisnost od egoizma najmočnejših podjetniških skupin, katerih sila je v teku vojne vsled ogromnih profitov mogočno narasla in tako postala delavstvu skrajno nevarna.

Sedanja socialna politika pa je povrh tega skrajno kratkovidna, ker neizogibno vodi v gospodarske krize, ki udarijo tudi druge plasti, zlasti tiste, ki so odvisni od delavcev kot kupec. V živem spominu je še tako zvana depresija Hooverjeve dobe, ki je dolga leta tlačila kakor mora ne le delavce same, ampak tudi vse manjše trgovce in druge s trgovino povezane faktorje, zdravnike, kmete, sploh najširše sloje naroda. Dasi je bila po filozofiji tedanjega predsednika prosperiteta ves čas za vogalom, je depresija povzročila polom nešteti bank, izgubo vseh življenjskih prihrankov nešteti stari ljudem, naglana na tisoče obupanih v samomor in kritično omajala zdravje nezadostno hranjenih moških, žena in otrok.

Neomejena moč izkoriščevalnega podjetništva mora v prvi vrsti poroditi nezaposlenost, tedaj pa ne more slediti nič drugega kot splošna kriza, katero le najboga-tejši lahko prebijajo brez škode. Socialno zakonodajstvo, naperjeno v prvi vrsti proti delavskim organizacijam, ogroža torej ogromno večino prebivalstva edino je v prid peščice samoljubnih izkoriščevalcev.

Slovenski ameriški narodni svet izreka svojo solidarnost z organiziranim delavstvom, ki se bojuje za svoje težko pridobljene pravice.

(Dalje na 4 strani)

ZAPISNIK IZVANREDNE SEJE VPZ BLEED DNE 4 MAJA 1947

Otvoritev seje ob 10.20 uri dopoldne v prisotnosti osem gl. odbornikov, M. Otoničar odsoten.

Brat Predsednik otvori sejo z običajnim društvenim pozdravom. Br. Novak si vzame besedo z vprašanjem kaj je na dnevnem redu ter kako je bilo pisano sejo povabilo.

Predsednik ga prekine z čitanjem obtožnice katero je predložil Br. tajnik proti Novaku radi raznih obdolžitvev in da mu je podtaknil neizpolnjen ček v podpis za časa ko je zastopal Predsednika štiri mesece 1946 in kar je govoril na seji odseka, št. 1 dne 16. Marca tega leta in tudi kod odsekov zapisnikar stavil v Zapisnik da čeka ni podpisal dne 5-tega Augusta 1946 in da je bila dotična Bolniška pola za katero je bil namenjen ček od odseka št. 5. Vse to obrekovanje po Novaku je neresnično.

Po izjavi in dokazih tajnika mu je bila predložena bolniška pola 5-tega Augusta z pismom priloženim od zdravnika in tajnika odseka št. 6. Vancouver da je dotični član v resnici bolan to iz razloga ker je omenjena bolniška pola bila zavrnjena po gl. zdravniku da bi moral dotični bolnik že pričeti delati. Zato mu je bila priložena bolniška pola z pismi in pojasnilom da ako se strinja z celo zadevo naj ček podpiše nakar se bo ček

izgotovil, ako pa se ne strinja najpusti ter da bo bolniška lista predložena na prihodnji seji Glavnega odbora, ali on se je strinjal in tudi ček podpisal.

Potem pa je širil govorice o podtaknjenem čeku da ga ni podpisal. Vključ vsem neresničnim žalitvam katere je širil br. Novak proti tajniku, tajnik izjavi da naj bi bilo vse pozabljeno ako br. Novak prekliče vse. Podpira F. Pauček.

Proti vsem uradnim dokazom br. Novak trmasto ustraja pri trditvah da pola z priloženim pismom in neizpolnjenim čekom katerega mu je bila predložena dne 5. augusta, da je bila brata Romšeka iz Martartice in zahteva da se pismo predloži.

Nato br. Krajc opozori Novaka da je v protislovju da dotična pola o kateri on trdi ni mogla da bi bila predložena njemu 5tega augusta, kar je razvidno iz datuma da je bila podpisana po bolniškem obiskovalcu dne 6tega augusta izpolnjena po zdravniku 8mega augusta in izpolnjena pri odseku št. 5. 12. Augusta potem šele odposlana na Gl. Urad.

Na podlagi vseh jasnih dokazov kateri pričajo proti podpredsedniku A. Novaka br. Krajc predlaga da Novak prekliče vse ali pa da v nasprotnem slučaju se bo depostopalo po pravilih kar zahtevajo

z glasovanjem sledeči člani Glavnega odbora, A. Krajc F. Pauček, J. Piškur, J. Kužnik in A. Hočevvar, Brat Novak se brani da ne bode preklial. Sklene se, da se postopa znjnim po pravilih točke 58. radi kršenja točk 13 in 70.

Brat Lavrič predlaga, podpira A. Hočevvar da se mu za sedaj oprostijo ter da naj se vede v bodočnosti pravilno kar pa drugi člani odklonijo.

Proti predlog predlaga J. Kužnik podpira F. Pauček da ako Brat Novak ne prekliče da se ga izključi iz vsakega odbora V.P.Z. Bled nakar na podlagi dokazov br. Novak prekliče vse da ni resnica kar je bilo v Sejnem zapisniku od

ZAPISNIK IZVANREDNE SEJE IZVRŠNEGA ODBORA V. P. Z. BLEED 22. JUNIJA 1947. OTVORITEV SEJE OB 9:45 DO POLDNE NA 77, MAIN ST. PRISOTNI VSI ODBORNIKI IZUZEMŠI A. LAVRIČ: VZROK BOLEZEN

Čitanje zapisnika izvanredne seje ob 4. maja. Na vprašanje predsednika ali kdo ugovarja proti zapisniku, br. Otoničar si vzame besedo da govori proti obtožbi, za besedo vpraša J. Kužnik ter da odgovor in pojasnilo.

Nato vpraša za besedo A. Novak kar mu Predsednik dovoli. On povzame, da bo on govoril če pa mu kdo upade v besedo da bo naredil svoje(?) nakar tudi predlaga, da se Zapisnik zavzre ali vniči iz razloga po njegovih dokazih, podpira Otoničar, proti predlogu poda J. Kužnik, podpira F. Pauček da zapisnik ostane in tudi se da v priobčitev da bo jasno vsem članom delo Izvršnega odbora, nato sledi glasovanje, za predlog Novaka glasuje, A. Novak, M. Otoničar in A. Hočevvar, za predlog J. Kužnik glasuje, J. Krajc, J. Piškur, J. Pauček, J. Kužnik s tem je zapisnik potrjen.

Predsednik stavi vprašanje kako se bo v bodoče objavljalo Zvezine zapisnike, J. Krajc predlaga da se nadalje pošiljajo na list Edinost kot do sedaj, če pa bode kdo pisaril na Uredništvo brez vednosti Gl. Odbora naj se ga takoj izključi, Urednik pa naj se oziroma na uradne poslane liste vzrok zato je: ker Zapisnik seje 4. Maja je bil vrnjen po Uredniku da ni lastnorodno podpisan niti po eni osebi, po izjavi tajnika je bil zapisnik potrjen z Zvezinim pečatom in na posebnem listu z lastnorodnim podpisom.

Združimo se v naši ZKS.

Calgary, Alta. — Že je minilo precej časa od kar ni bilo iz naše naselbine glasu, kot da bi bili zaspali v tem času, ki so polni najrazličnejših dogodkov tako tesno povezanih z našimi jugoslovanskimi izseljenci v Kanadi ter narodom v starem kraju. Toda temu ni tako. Pazno zasledujemo dogodke in posebno nas je zanimal odhod naših povratnikov iz osvobodeno domovino FLR Jugoslavijo.

Odšli so naši najboljši aktivisti Zveze Kanadskih Slovencev in lista Edinosti. Pogrešali jih bodo v naselbinah iz katerih so odšli in pogrešali jih bomo vsi kanadski Slovenci, posebno pa še naš list Edinost ki bo kmalu obhajal 5. obletnico svojega izhajanja. Pet let nam je list Edinost prinašal najboljše obvestila o razmerah v svetu, posebno pa o položaju v naši domovini na katero mi v dobi naše odsotnosti nismo pozabili, ker nam ni vseeno kako se godi našim dragim v domovini. Pet let nam je bil list Edinost kašipet v borbi za demokracijo in svobodo. Pri razkrinkavanju raznih fašističnih ostankov po vojni, ki se krijejo pod raznimi krinkami, ni štedil ne besed in ne prostora. Pravilno nas je obveščeval, da človek če je ne nekoliko pomislil ni mogel pasti pod vpliv propagande fašističnih ostankov, ki so hoteli izrabiti tudi povratek naših izseljencev v svojo umazane namene. Vsed tega želimo našemu listu mnogo uspeha v njegovih nalogah, a naselbine naj bi se spomnile, da za to priliko priredijo vsaka po eno zabavo v korist lista, da bo mogel to delo še nadalje vršiti. Vrnivšim izseljencem pa želimo mnogo uspeha pri obnovi porušene domovine. Četudi jih bomo zelo pogrešali tukaj v Kanadi, se pri tem tudi zavedamo, da so potrebni tudi v domovini, posebno pri ustvarjanju petletnega načrta, ki bo privedel jugoslovanske narode do blagostanja in gospodarske neodvisnosti. Priprani smo, da bodo dobri borci tam, kjer bo najbolj potrebno.

Da ne bi naši rojaki po Kanadi mislili, da samo zasledujemo dogodke, ki se gode po svetu in med

seka št. 1. ter da je ček podpisal in je tudi pravilno izplačan.

Podpisani A. Novak
Tajnik poroča, da članarina katero je poslal odsek tajnik št. 1. M. Otoničar sam za sebe ne odgovarja ker je samo za pogrebne stroške in upravni sklad, pozivlja se ga da se drži svojih dolžnosti ali pa bo suspendiran: eno glasno sprejeto.

Zaključek seje 1.30 popoldne.
Zapisnikar J. Piškur.
Predsednik L. Pechavar
Tajnik J. Kužnik
Predsednik Nadzornega Odbora Frank Pavcek
Zapisnikar J. Piškur

pisom v katerem prosi za priobčitev istega v Edinosti, po dokazih katere ima na roki zastopnik Edinosti je pisal na uredništvo A. Novak da se zapisnik ne priobči.

Odobranje bolniške podpore za M. Otoničar odsek št. 1. na predlog J. Kužnika, da se bolniška podpora ne plača po točki pravil št. 23, iz razloga ker je njegova bolezen nastala ko je bil suspendiran ker ni plačal članarine v bolniški sklad.

Sprejemanje novih članov F. Kambič odsek št. 6. in M. Farkaš odsek št. 12. sprejeta.

Na kar sledijo zopet burne debate. Tajnik izjavi, ker se ne upošteva pravila in radi nerednosti in prepriro odstopi z 30 junijem. A. Novak izjavi da se uzame na znanje podpira M. Otoničar, za tem poda izjavo F. Pauček, da odstopi radi Novaka in Otoničarja isto izjavo dasta tudi J. Piškur in predsednik L. Pechavar, da odstopita in sicer: da se pošlje na vse Oseke okrožnice naj članstvo voli ali je za Novaka in Otoničarja, ali za ostali odbor prej ne potrdi resignacij ali odstopitev. Vsa pojasnila bodo poslana na Oseke.

Zapisnikar J. Piškur.
Predsednik L. Pechavar
Tajnik J. Kužnik
Blagajnik Anthony Krajc
Predsednik nadzornega odbora F. Paucek
Zapisnikar Joe Piškur

našimi izseljenci v inozemstvu, naj bo tukaj povedano, da smo tudi aktivni. V naši naselbini smo se spomnili tudi na osirotele otroke, ki so v vojni izgubili svoje starše in seveda tudi na pohabljene otroke v Jugoslaviji. Naš odsek Z.K.S. je priredil v ta namen zabavo, ki se je vršila 24. maja pri rojaku tov. F. škoda. Od kritja vseh stroškov je ostalo čistega \$60.00, katere smo že odposlali na glavni urad S.K.J.S. v Toronto, da se pošljejo za osirotele otroke v Jugoslavijo.

Da smo to naredili in da je zabava potekla v najlepšem redu in zadovoljstvo vseh prisotnih, gre pred vsem zahvala našim članom; Mrs. Amaliji Popovich in Mrs. Dorothy Radmanić, ki ste se potrudile, da so bile mize vedno polno obložene. Tov. Dorothy Radmanić je darovala umetno narejene rože, katere je lastnorodno naredila in so se izigravale, kar je prineslo precej lepo svotico. Iskrena hvala Mrs. Radmanić! Rože z vazo je dobil tov. Matija Flajnik. Iskrena hvala tudi tov. Mr. in Mrs. F. škoda, ki sta odstopila prostor, kakor tudi vsem, ki so pomagali, da je zabava tako lepo uspešna in so s tem pomagali tudi osirotelim otrokom, ki so pomoči potrebni.

Tovariši in tovarišice, bratje in sestre; Združimo se v naši Z.K.S. in pomagajmo v vsakem oziru našemu narodu, ki je vodil nadčloveško borbo proti nazi-fašizmu. Priprani smo, da bo ta narod, ki si je znal priboriti svobodo — vedel kako braniti to svobodo pri čemur mu mi moramo pomagati z vsemi našimi močmi. Ostanke fašizma se divje zvijajo s svojim ostudnim ropom, in bodimo budni na straži proti tem njihovim zadržim brcam. Tista kri, ki se je prelila za svobodo vseh nas — naj bo seme nove dobe, novega boljšega življenja. Naj živi naš junaški narod in njegovi voditelji v svobodni domovini pod svobodnim soncem v novem življenju!

Za odsek Z.K.S. Matt Zalec.

Proslavimo dostojno dan Julijskih Ustankov v Jugoslaviji

Mislimo, da ne bo preveč ako napišemo nekoliko besed o proslavi Julijskih ustankov, oziroma o delu in pripravah za proslavo tega dne v Hamiltonu, ker bo to najznačilnejša skupna proslava, kakršne še nismo imeli do sedaj, a skupna proslava zahteva skupno planiranje in skupno delo.

Pisma so poslana na lokalne organizacije S.K.J.S. v katerih so v glavnem navedene naloge posameznih mest. Ta pisma naj bi bila potokaz, kaj je treba delati. To so seveda navedene naloge katere je potrebno spremeniti v delo. Sedaj nastane vprašanje, kako organizirati delo, da bi čim bolj uspeli, ker ako bomo dobro in ob času vse dobro uredili, kar se od nas pričakuje pred proslavo, potem bo tudi proslava bolj uspešna.

Kakor je poznano, to proslavo ne

prireja samo S.K.J.S., ampak skupaj z tremi bratskimi organizacijami — Zvezo Kanadskih Slovencev, Savezom Kanadskih Hrvatov in Savezom Kanadskih Srbov — in je vsled tega dolžnost vseh lokalnih organizacij, da se aktivno udeležujejo okoli priprav in z ravno isto aktivnostjo seveda tudi na sami proslavi.

Vsaka organizacija seveda ne more delati posebej, ampak se mora vse delo voditi skozi skupne lokalne odbore v katerih so zastopane vse organizacije. Vsaka organizacija naj bi preko svojega zastopstva v skupnih odborih dajala nasvete, da bi se moglo bolj delati, a istotako preko svojih predstavnikov sprejemati naloge, katere bi bile organizaciji dodeljene. Dolžnost lokalnih odborov pa je, da gledajo na to, da bi vsaka

organizacija doprinesla svoj del v delu okoli priprav, ter da bodo, Slovenci, Hrvatje in Srbi pravilno in ob času obveščeni o proslavi Julijskih Ustankov.

Poleg tega je zelo važno, da bo skupni izvršni odbor v Torontu ob pravem času obveščen o vsemu, kar je bilo do sedaj narejenega in kaj se dela, tako da bi mogel to vse koordinirati. V vsemu temu ni treba čakati na zadnjih deset dni pred proslavo in potem se nervozno podati na delo, ampak vsa dela ob pravem času planirati in obveščati, ker bo to najboljša garancija, da bomo uspeli.

Ze sedaj je treba ljudi obveščati, kaj se dela v posamezni naselbini za proslavo, tako, da bo to ljudi zanimalo. To je dolžnost skupnih lokalnih odborov. Oni morajo pisati dopise o delu za proslavo. Niti eden izvod Edinosti, Srbskega Glasnika ali Novosti ne bi smel iziti, da bi ne bilo v njih vsaj nekaj o proslavi Julijskih Ustankov. Trinajsti julij mora biti dan, katerega dne bodo vsi demokratični Slovenci, Hrvati in Srbi skupno proslavili Julijske Ustank — 7.; 13.; in 27. julija — na katere datume so se jugoslovanski narodi dvignili v skupno borbo, katere jim je prinesla svobodo. Ti dnevi spadajo med največje praznike vseh Jugoslovancev.

Izvršni odbor S.K.J.S. bo naredil plakate za proslavo ter jih razposlal na lokalne odbore, katere je treba nalepiti na najvidnejše mesto. Ali kar se tiče oglašanja — to ne bo zadosti. Lokalni odbori bi morali napraviti svoje letake s potokazi in jih raznesti v vsako jugoslovansko hišo. Nujno je tudi napisati potokaz v angleškem jeziku, tako da bodo tudi drugi Slovani, kateri ne čitajo naših časopisov o vsem dobro obveščeni.

Mislimo, da bi bilo tudi prav umestno, da vsaki lokalni skupni odbor pošlje svoj potokaz na skupni izvršni odbor v Toronto, namreč kako se more priti iz posameznih mest do Partizanske hall-e v Hamiltonu, in bi se izdelal potem potokaz za vse in se objavil v časopisih.

Za prevozna sredstva je potrebno že sedaj urediti, ker je rečeno, da bodo lokalne organizacije znalele stroške za prevoz taboraških zborov. Dobro bi bilo, da bi lokalni odbori že sedaj prirejali kakšne prireditve, zabave, plesle ali kaj podobnega, da bi se potem od teh dobičkov krili stroški za prevoz, ker nebi bilo dobro plačati stroške iz blagajne S.K.J.S. ali organizacij. Kar se tiče prevoza ljudi do prostora piknika — bi morala bilo dobro napraviti prevozne liste in jih prodajati, tako da se bo že vnaprej — manj ali več — vedelo koliko busov, troketov in avtomobilov je potrebno najeti. To seveda je samo nasvet, a vsaki lokalni odbor naj dela, kakor se mu vidi, da bo najpravišneje. Važno je tudi, da bodo ljudje pravočasno obveščeni od kje in kdaj se bo odhajalo na prostor piknika.

Kar se tiče dela na sami proslavi, naj bi bil tako organiziran, da ne bi samo eni delali, a drugi celi dan "slavili". Ako je že katere naselbina obveščena, kakšno delo bo imela na pikniku, naj že sedaj odredi toliko tovarišev in tovarišic za delo, tako da bo prva grupa zmenjena na polovici časa. Vsaki lokalni skupni odbor naj izbere delovodja, kateri bo gledal na to, da bo njegova naselbina vršila dodeljene naloge. Ta delovodja bo seveda vršil svojo dolžnost v spoznanju z glavnimi voditelji piknika. Lokalni voditelji bi morali radi boljše razumevanja dela in nalog, priti na sejo delovnega odbora, katere se bo vršila 6. julija v Hamiltonu ob 9.30 zjutraj.

Za vse informacije pa pišite na tajnika v Toronto, kakor je bilo že prej javljeno v okrožnici.

Za skupni izvršni odbor; Rade Božanič.

OBISK NA UREDNIŠTVU EDINOSTI

Toronto: — Na počitnicah v Kanadi se nahaja Mr. Ludvik Koščak iz West Allies, Wisc. U.S.A., z svojo ženo Dolores in hčerko Betty. To priliko so porabili, da so se zglasili na uredništvo Edinosti ter je izročil Mr. Ludvik Koščak \$15.00 za pet naročin na list Edinost. Prav lepa hvala Ludvik in vam želimo mnogo zabave in veselja na počitnicah v Kanadi. (Ured. Edinosti).

TORONTO, Ont.

Lokalni S.K.J.S. naznanja, da se bo seja istega vršila v ponedeljek dne 7. julija ob 8. uri zvečer na 386 Ontario St.

Ker je za razpravljati več važnih stvari se naprošate, da se te seje za gotovo udeležite.

Tajnik

Bodočnost Dolenjske je pred vsem v živinoreji

Piše nečakinja Frank Zaica v Sudbury, kateri je poslal pismo v priobčitev v list Edinost. Pismo se glasi:

Ljubi stric: Današnja ljudska oblast je vzela iz rok vaje ljudskim izkoriščevalcem zato, da dvigne malega človeka v boljše položaje. S koncem vojne — pri nas niso še odstranjene vse težave. Se bomo naleteli na razne ovire v teku razvoja človeške družbe v nadaljni napredek. Bivši kapitalistični sistem katerega so urejevali magnatarji-kapitalisti, je škodoval in izkoriščal 95% naših delavnih ljudi. V bivši Jugoslaviji je v gospodarskem sistemu vladala anarhija, katere je vodila ljudstvo na rob gospodarskega propada vsled naraščajočega se kapitalizma.

Jugoslavija je bogata na raznih rudah in gozdovih. Radi pomanjkanja priprav se to ni moglo izkorističati v lastno korist, pač pa smo vse to blago morali oddajati v tuje države ter od tistih za visoko ceno nazaj kupovati. Tako les kakor rude, baker, boksit, aluminijum itd.

Za izkoriščanje teh produktov se mora sedaj pri nas narediti lastne tovarne. Da bo naš kmet in delavec imel na razpolago električni tok se bo v petletnem načrtu gradilo pri nas v prvi vrsti elektrarne. To se nam bo posrečilo v petletnem načrtu z katerim se bomo gospodarsko osamosvojili.

V bivši Jugoslaviji se je kupovalo 40% blaga v tujih državah. Naš načrt je ta, da se bo tekom petletnega načrtnega gospodarstva proizvajalo doma. Ves dobiček, ki ga bodo imele razne industrije bo ostal v državi blagajni, ter se bo razdelil tam kjer se bodo pokazale največje potrebe.

Tudi v kmetijskem gospodarstvu se predvideva petletni načrt. Če bi šlo tako naprej kot je bilo v starem načinu, bi bil naš kmet žrtve konkurence sosednjih držav. Rešitev gospodarstva je v tem smislu, da bodo začeli tudi kmetije računati, kako bi imeli pri svojem posvetu čim manj stroškov, a čim več dohodkov. Naš kmet bo na podlagi petletnega gospodarskega načrta že spomlad v celoti po čem bo v jeseni prodal svoje pridelke in koliko bo imel s svojim kmetijstvom oziroma gospodarstvom stroškov.

Pri nas se bo razvila industrija, katere nam je nujno potrebna. Pri tem se bo rabilo več kot 250.000 delavcev, katere se bo vzelo največ iz kmetijskih slojev v industrijo. Radi pomanjkanja delovne sile se bo moralo po petletnem načrtu polje obdelovati s stroji, kar se bo napravilo tudi z znatno manjšimi stroški. Sejal se bo tudi oziraje se na podnebje in rastline, katere uspevajo v gotovih predelih. Kmet, kateri bo šel s časom naprej bo shajal s svojim kmetijstvom izvrstno. Gledati moramo na to, da v gospodarskem oziru korakamo naprej s svojimi sosednimi državami. Za vzgled nam bo bratska Rusija, ki je bila pred Leninom na najslabšem gospodarskem mestu v Evropi. V komaj minuli vojni pa je bila Rusija v gospodarskem oziru na prvem mestu in to je tudi privedlo do zmage nad Nemci.

Pri nas se ne bo več klalo plemenske živine, vsaj ne za neko dobo, ker je nazi-fašizem uničil ogromno množino goveje živine, drobnice in konj. Ker se ne bo več klalo je dolžnost nas kmetov, da razmišljamo, kako se bo v tem namdestilo. Eden način, namdestitve je perutnina, katere se bo prodajala na domačem in tudi na tujem trgu. Do sedaj izvažamo v inozemstvo, tobač, vino in les.

Velika skrb se bo posvetila naši živinoreji, ker živina v tukajšnjem okolju, prav dobro uspeva. Bodočnost Dolenjske je predvsem v živinoreji. Dolžnost Krajevnih Ljudskih Odborov in živinorejske zadruge je, da skrbijo za nadaljni razvoj živinoreje v tukajšnjem področju.

Za uspeh našega načrta bo pomagal vsakdo, ki bo svoje gospodarstvo oskrboval po uredbah in navodilih. Že naši pisatelji — Cankar in drugi so v svojih spisih povdarjali želje, katere se sedaj tudi politično izvajajo.

Vas pozdravlja vaša nečakinja Ida

Noranda, Que.

Vljudno vabimo na skupni piknik, katerega bodo priredile tri bratske organizacije mesta Norande to so: Zveza Kanadskih Slovencev, Savez Kanadskih Srbov in Savez Kanadskih Hrvatov.

Dobiček piknika je namenjen v korist našemu delavskemu tisku. Piknik se bo vršil v nedeljo dne 13. julija na dobro poznanem kraju Glenwood.

Na pikniku se bo dobilo na razniju pečene jagntjetine in za ljubitelej plesa bo igrala godba. Poleg tega bodo še razne druge šale in raznoterosti.

Vabimo vse Slovence, Hrvatce in Srbe iz mesta in okolice, da se piknika udeležijo in preživijo nekoliko ur na čistem zraku in v lepi prirodi.

Za dobro postrežbo se bo potrudil.

Odbor.

Windsor, Ont.

Klub "Tito" D. P. S. bo imel svojo sejo v nedeljo dne 6. julija ob 9. uri zvečer, na vogalu Richmond in Cadillac.

Ker bo to zelo važna seja je potrebno, da članstvo pride za gotovo na to sejo.

Tajnik.

Windsor, Ont.

Redna mesečna seja Zveze Kanadskih Slovencev se bo vršila v Windsor-ju v nedeljo dne 6. julija pri A. Sodnikar, 1062 Cadillac St. ob 2. uri popoldne.

Seja ee bo vršila po običajnem dnevnem redu in ker je na sejah vedno dosti važnih stvari za razpravljati, vljudno vabimo, da se člani za gotovo udeležijo seje.

Tajnik.

Pre-Convention Discussion

TORONTO LEADS IN SPORT ACTIVITIES — A CHALLENGE TO OUR CLUBS

— BY LOUIS SMRKE —

(This is the third article written by various members of our National Executive. The motive behind these articles is to arouse the interest of our membership in initiating pre-convention discussion on the problems of our Federation — of our local clubs in particular. Every one of our branches are expected to contribute to this column. — Nat'l Ex.)

Sports! — as soon as this word is heard by youth, it lends a willing ear to it and very eagerly at that. It's doubtful that any energetic young person would refuse to be interested in a game of ball or any other sport. That is true with the majority of us. However, these ball games, or any other sport that is undertaken, don't materialize without the collective cooperation of all the members and without having a capable director to supervise the maintenance of sport activities. It's a sacrifice of time to the youngster who guides our sport activities and to all those who work with him, but think of the fun they are promoting for many other young people.

Let's deal with the youth of our Federation. Our youth are not different from others except that perhaps they are a little more developed and that's due to the fact that they are in an organization and are acquainted with the problems of youth in general. We also are very much interested in sports but when it comes down to bare facts there are any of our clubs working towards the improvement of our sports programme? There may, perhaps, be a little spark in one or a number of the members but the clubs neglect to fan the spark into a flame. In other words, our clubs fail to arouse the interest of youth in sport activities. This is a common situation in a lot of our clubs across Canada — except in Toronto.

In Toronto, we have a ball team which is completely financed by our local club. Talk about pride! The membership of our club takes interest in its ball team; they come to all or most of our games and do they ever root for our team! Come on you C.S.Y.F. locals! Let's start the ball rolling; build up your sports activities and you'll notice the increased interest in your club. Watch the pride you'll take in building a ball team; when it starts to play you'll want to see it in action and be one of its most ardent rooters.

Here are some of the pre-conditions necessary to accomplish a

successful sports programme. Harmony and unity among members is first and foremost, then enthusiasm and pride to participate in its work. All this will strengthen your local club by leaps and bounds — not only that but your club will most likely be the talk of the town. It will be known for its energetic work and for the fun it provides for its members. Before you know it everybody in your community will want to be a part of the club. So, come on, let's concentrate our efforts toward sports especially in the Summertime.

To youth, exercise is essential to build a healthy body and a sound mind. In order to build and strengthen ourselves physically and mentally we must exercise and the best way of doing this is through sports.

Perhaps your club has a lot of ability in softball. If so build a team but that doesn't mean that it's the only thing to attempt to organize. Other branches of sports must also be tackled.

Summertime seems to be a slowing up period on the part of every club. According to my estimation, however, it could become a club building period. Organize a ball team now and if possible enter it into a league as we in Toronto did.

Make sports a must in your club activities; elect a capable and responsible Sports Director with a committee which could plan your activities. Through this measure you will considerably increase the membership of your club, enthusiasm to work, pride and effort in the members.

Let's hear from our locals across the country; let us know what you are doing; send in your suggestions and articles along with pictures of your team which could be put in the paper. Keep your club in the news!

The Toronto branch of our movement has entered its ball team in the Toronto Slavic Softball League. We're constantly in the news and we even expect to crack the pages of other newspapers.

The Toronto branch challenges any single one of our clubs to compete with it in sports. We sincerely hope that our challenge will be accepted and especially by our Windsor club which beat us in every campaign so far. This year we are so confident of ourselves that even Windsor can't beat us. Wake up Windsor! We want to hear from you in particular.

KONVENČNA RESOLUCIJA SANS-a

(Iz 2 strani)

ce in mu obljube pri tem delu vso moralno in po možnosti materialno podporo. Pravica ne sme biti premagana.

POSTOPANJE URADA ZA NATURALIZACIJO V OKROŽJU YOUNGSTOWN, O.

Urad Službe za imigracijo in naturalizacijo v Youngstown, Ohio, skuša preprečiti dobavo ameriškega državljanstva jugoslovanskim Amerikancem v Farrelu, Pa., iz razloga, ker spadajo v gotova društva, kulturne in bratske organizacije. To oviranje proslincev za državljanstvo zaradi njihovega članstva v družinskih, kulturnih in podpornih društvih je izvajanje terorja nad nedržavljanji in poizkus, da se jim odvzamejo demokratske pravice, do katerih so upravičeni v smislu ustave Združenih držav.

Urad imigracijske in naturalizacijske službe v Youngstownu, Ohio, je zagrozil dvema državljanoma — Franku Berkoviću in Antonu Evakiću, da jima bo odvzel državljanstvo, ker sta napredna voditelja v jugoslovansko-ameriški naselbini v Farrelu. Zasljevanje ameriških državljanov od strani tega urada o zadevah posredno pridobljenja državljanstva pravici ni zakonito, temveč samovoljno, avtokratično in nepooblaščenost zasaganje državljanstva pravice in zasebnosti.

Druga konvencija Slovenskega ameriškega narodnega sveta, zasedajoča v Clevelandu, Ohio, dne 30. in 31. maja 1947, obsoja za neameriško obnašanje urada za imigracijsko in naturalizacijsko službo v Youngstownu, Ohio, ter ostro protestira proti nezakonitem zasljevanju in postopanju napram jugoslovanskim Amerikancem v Farrelu. Nedržavljanji v Farrelu, ki so vložili prošnje za državljanstvo, naj imajo pošteno zaslišanje in njihove prošnje se naj brez odlašanja nepristransko upoštevajo.

Konvencija nadalje zaključuje, da se zahteva od zveznega komisarja v uradu imigracijske in naturalizacijske službe, da upelje javno preiskavo glede nastopanja urada v Youngstownu ter ustavi ilegalne in teroristične prakse.

Gradila ga je proga

Sonce je obsijalo vršce gorske planote. Po dolini ob Bosni je zavil veter, da je mlado listje topolov zatrepetalo.

Od taborišča je krenila četa mladih graditeljev. Vedri harmonikaš Lola iz daljnih sremskih ravnin razteza svojo malo harmoniko, iz katere udarjajo glasovi koračnice.

„Zaboravit nečemo — Omladinu prugu, jer je ona djelo naših mladihruku.“

Četa poje. Krepka pesem o progi doni z vetrom po mali vasi. Hišice so skrite med češpljevim nasadi ko ptičnice v grmovju. Ob plotu stoji mlada muslimanka Mumira in maha z ročico:

„Zdravo, drugovi! Zdravo!“

Pero koraka s četo v predzadnji vrsti. Pero ne poje. Njegove misli niso pri četi. Gre, ko da je neznanstveno izmučen. Toda Tomo poleg njega je veder, čeprav je včeraj izvolil nič manj ko sto šetdeset samokolnic. Vsa četa stopa v koraku, le Pero je izgubil korak. Komandir ga opozori:

— Pero, menja korak!

Pero res nespretno izmenja korak in prestavi kramp z rame na ramo. Kramp ga neznanstveno teži. Z nevoljo misli Pero na šesturno delo, ki čaka četo. Vse dni doslej je zvozil le nekoliko samokolnic. Sram ga je bilo, da mora nositi vodo, kar velja za najlažje delo. To delo je prevzel od male, šibke Smilje, ki je dobila ime „brigadna punčka“. Tu pred njim stopa mali Dalmatince Stipe, ki ni mnogo večji od Smilje. Toda tudi Stipe ga je prehitel včeraj za petdeset samokolnic. A ne samo Stipe in Tomo, tudi vsi ostali zvožijo več samokolnic kot on. Pero tega ne more razumeti. Saj je celo med največjimi v četi. Včeraj je v roko borbi kot v šali položil Halita na tla. Toda Halit ga je dopolne pri delu presegel za celih sto procentov. Kako je neki to, da Pero pri delu ne more doseči svojih tovarišev? Zakaj mora biti njegovo ime na tabeli „najslabših“? Tomo, Halit in Edhem pa so vedno na zlati deski najboljših. Takole razmišlja Pero, a četa prepeva z odsekanjem spremljavo harmonike:

Jedan dva — omladina Titova kreće u boj zove obnova. . .

Za ovinkom pred nizkim gričem, s katerega so pred dnevi odvozili travo, grmovje in dreve, se je četa ustavila. Mladinci gledajo v razkopani breg. Skozi ta breg bodo napravili ozko dolino, po kateri bo tekla železna cesta.

Komandir deli četo po trojkah:

— Tovariši! Včeraj se nekatere trojke niso mogle prav razviti, medtem ko so ostale vse prekoračile norme. Danes bomo slabše tovariše pomešali med dobre in tako izravnali verzeli. Torej, po trojkah. . . Jelka, Tomo in Risto.

Pero čaka, da pride na vrsto.

Niti misli si ne upa, da bi ga komandir izpustil.

. . . Halit, Dragan in Pero. . .

Pero se sdrzne. Halit in Dragan

sta najboljša, Pero je torej slab, morda najslabši. Kri mu šine v glavo.

Komandir pa dalje postavlja trojke.

— A ti, Smilja, boš zopet nosila vodo. . .

Toda Smilja:

— Tovariš komandir, jaz nočem več nositi vode. Saj nisem tako za nič. Naj še drugi nosijo vodo, jaz bom vozila samokolnico, — je nazadnje že skoro prosila.

— Dobro, reče komandir. Toda kdo bo potem nosil vodo? Pogled mu potuje po četi. Pero ga hitro občuti.

— Pero, boš pa ti nosil. Velik in močan si dovolj, kaj ne?

V Peru je vse zatrepetalo. Postalo je rdeč ko kuhan rak. Smilja naj vozi samokolnico, ki je že v njegovih rokah? Pero, ki je včeraj vrgel Halita, pa naj nosi vodo? Z odločnimi besedami, katerih se je skoraj ustrašil, je rekel:

— Ne, nočem! — Sram ga je bilo reči, da ni slabši, bi je nadaljeval: Danes bom, ves dan sam vozil!

— Ves dan. . . je rekel. In ko je rekel. . .

Pero je ostal v trojki in Smilja je dobila svojo samokolnico. Vodo bo nosil mali Braco. Halit in Dragan sta pograbila vsak svoje orodje in šla na svoje mesto.

Danes ne bomo napovedali tekmovanja vsem trojkam, kakor včeraj, je ježno godrnjal Halit.

— Zakaj ne? — ga vpraša Dragan.

— No, če bo tale vozil. . .

Pera je zbledel, a rekel ni nič. Pogledal je okoli sebe. Krampi so se zapeli v zemljo in jeli rušiti rjav prst. Mladinci so se uprli v svoje orodje. Pod Hamidovo močjo so se podirali ogromni kosi zemlje. Zaškrpale so samokolnice. Tomo se je prvi zapodil na nasip. Za njim Smilja. Peru je napolnil samokolnico Dragan. Nekaj mu je hotel reči, toda Pero je že pograbil samokolnico. Zdrvel je za Smiljo. Toda ni je dohitel, Smilja se je že vračala. Hamid je začuden pogledal Pera, ki je z velikimi koraki pridiral nazaj takoj za Smiljo.

Polni! je kričnil in vrgel samokolnico pred Draganu. Hip nato je bila samokolnica polna in Pero je zdrvel k nasipu. Tokrat sta s Smiljo tekla skupaj.

Komandir je gledal četo. Vsi so danes dobro začeli, — če bodo le vzdržali? Pogosto je gledal Pera. Kaj je vraga fanta danes prišlo? Hamid pa je med krepkimi zamahi omenil Draganu:

— Dobro bo, le če bo vzdržal takole. . .

— Bom! je dejal Pero, ki je ujel njegove besede.

Statističarka je štelala. . . Tomo osem. . . Smilja šest. . . Pero. . . pet. . .

Zopet ga je prehitel. Pero grabi sam velike grude in pomaga nakladati samokolnico. V galopu na

nasip! Zvrne. Nazaj! Prvi pot ga oblije. Na ustna okusi slani znoj. Vesel ga je. Sleče suknjič. Odslej vidi samo zemljo, samokolnico in stezo do nasipa.

Statističarka mu zakliče:

— Bravo, Pero, enajst! . . . Tomo dvanajst. . . Smilja devet. . . Prehitel je Smiljo. Pred njim je, za samo samokolnico, Tomo. Ne bo več tekmoval s Smiljo. Pred njim je Tomo! Poskusimo! . . . Tomo petnajst. . . Pero štirinajst. . .

Peru lije pot po licih. Hamid se čudi, da kljub potu in trdim udarcem ne more nakopati dovolj zemlje. Tudi Dragana zaliva pot. Tomo priganja.

Pero je napel vse sile in držal tempo. . .

. . . Tomo trideset. . . Pero trideset. . . Hura!

Tomo, napovem ti tekmovanje! Davaaaa! je kričnil Pero, ko je tekkel poleg njega.

Sedaj se je začelo zares. Perova lica so žarela. Niti opazil ni, da so se mu na dlani pojavili rdeči madeži. Roke pečejo, toda Pero se malo zmeni za to. Globoko pije vodo iz vedra in se zopet začne za škripajočo samokolnico.

Čas je potoke. Sonce je uprlo svoje vroče žarke v rjave hrbe mladincev. Od časa do časa je pohladil veter razgreta lica, po katerih so polzele srago znoj. Krampi so se pogrezali v zemljo, lopate žvenketale. — Med ta ropot se je mešalo globoko dihanje in škripanje samokolnic. Statističarka beleži potek dolgotrajne borbe med Tomom in Perom:

. . . Tomo sedemdeset in tri. . . Pero sedemdeset in tri. . .

Komandir zaživlja. Odmor.

„Šoferji samokolnic“ planejo k statističarki, da jim pove rezultate. Pero pa sede pod hrast in s slastjo je kruh. Vsa četa ga gleda. Verjamejo ker so videli njegovo delo. Še Smilja pride k Peru in mu reče:

— Pero, sedemdeset in pet jih imaš. Si zadovoljen?

Pero je zadovoljen, prvič zadovoljen sam s seboj.

Zvečer je Pero smel taboriščno zastavo. . . Ko je v noč zagorel taborni ogenj, je prisledel k Peru Hamid:

— Čuj, Pero. Kako si mogel danes vse to napraviti? Glej, zjutraj je bilo tvoje ime med najslabšimi, a sedaj, vidiš, je prvo med prvimi.

— Sam ne vem — je dejal Pero — mislim pa, da doslej nisem imel volje in vere v samega sebe. . .

Plamen je sikaje lizal suho vejice in rastel, rastel. Harmonika je odmevala v gozdove čez šumečo Bosno:

Omladinci Titovi, mladi proletari. . .

— Da, je šepnil Pero sam pri sebi. Samega sebe sem premagal. Dobil sem svoje mesto med graditelji Mladinske proge.

Jurtek Krašovec

PRIBLIŽUJE SE PARNIK "RADNIK"

Toronto, Ont. — Ko smo zvedele, da se primiče parnik "Radnik" naši obali po drugo grupo naših izseljencev, smo takoj sklicale sejo našega kroška demokratičnih žen v Torontu. Na tej seji smo razpravljale, kako in na kakšen način bi mogle pomagati našim vojnim sirotam, ki so ostale brez očeta in matere.

Da ne pozabimo na dolžnost, da bi tudi naša druga grupa prinesla dar za te naše male sirote, ko se bo povrnila v domovino — smo sklenile, da bo naš krožek demokratičnih žen priredil "Šover Partij" v soboto dne 5. julija ob 8. uri zvečer v Bolgarsko-Makedonski dvorani na 386 Ontario St.

Vljudno vabimo vse Jugoslovane in druge prijatelje, da vsak po svoji moči pomaga, da obdarimo one sirote, ki so izgubile svoje starše. Vemo, da je težko, ali dobro srce bo našlo globoko v žepu še vedno nekaj za to plemenito stvar, kajti tem otrokom je pomoč nujno potrebna.

Kaj bi bilo primerno, da prineseš na ta "Šover" Mleko v ke-nah, kavo, sladkor, itd. V obleki: Plenic, oblečke, čevlje, pokrivala, brisače, milo, glavnike, ščetke itd.

Mogoče imate obleke, ki so vašim otrokom ali vam premlajne. Operite in zašite in jih prinesite na ta "Šover". Vse to je potrebno. Vsak naj napravi paket, na njem naj vsaka ali vsakdo napravi točen naslov in kaj je v paketu.

Pričakujemo vas v obilnem številu. Pripravite bomo čaja, potice, kolače, sladke pijske in vas bomo postregle prav po domače, tako da boste vsi zadovoljni za to vam jamči

Odbor demokratičnih žen.

PESEM GORA

MISKO KRANJEC

Samo Poznikov na pobočju Plešca je ostal, lep dom s svojimi belimi stenami, z lepim razgledom.

Da, samo Poznikov je ostal.

Maks se je nasmešnil. Poznika je dobro poznal. Pred vojno je hvalil švabe. Kamor je prišel, je govoril o njih kakor o bogatih sorodnikih. Ne da bi se to tedaj komu zdelo sumljivo, so mu vendar zamerili vse to hvalisanje. Že nekaj časa sem se je Maksu zdelo, da Poznik le prečesto zahaja v dolino. Medtem ko drugi ljudje z gor žeslo niso upali v dolino ter so se izogibali takim potem, če je bilo le mogoče, jo je Poznik nekam brezskrbno mahal kadar koli po klancu nizdol.

"Dobro, Poznik", je rekel Maks zase, "zdaj se je razodelo, čigav si. Le veseli se, ko gledaš, kako druge hiše gorijo, tvoja pa ponosno stoji. Veseli se. . . do večera. Ko bodo zvečer drugi domovi že docela mrtvi, bo tvoj svetil nad temi mrtvimi grobovi."

Ko je gledal goreče Slape, se je Maks spomnil male Tince. Kaj je z drobno, ljubko Tincino, ki naj bi postala kraljica gora? Kaj je s tisto Tincino, ki naj bi nekoč spodrinila Marto in Lenko, pa bo sama zakraljevala v teh gorah? Ali so tudi tebe odvedli bog ve kam, od koder te nikdar več ne bo? Tako mlada si še, pa si že prišla ob svoje kraljestvo? Ne boš z vrhov, klicala v doline? Ne boš vabila za sabo Drejca, da bi te večno iskal? Mala, ljubosumna Tinca, ki se bojiš one druge, katere solze se spreminjajo v bisere ali pa v najlepše rože? Ali nisi nekoč rekla, da boš tudi ti spreminjala svoje solze v bisere in v rože? Kaj se je zgodilo s tabo?

Ko se je do dobra zvečerilo in ni bilo pričakovati, da bi se švabi še vlačili po gorah, se je Maks odpravil na pot proti Slapom. S sabo je imel puško, revolver in granate.

Slapi so še vedno tleli. Tramovi so popadali po tleh in se tam smodili. Včasih je med tem tlenjem kje nenedoma rahlo zaplamenelo, kakor bi človek prižgal žveplenko ali s papirjem razsvetlil. Očrnele zakajene stene so žalostno štrlele nad zemljo, okna v stenah so bile samo še prazne luknje, podobne izteklim človeškim očem. Kadar se je kje za trenutek dvignil plamenček, so zlovešče sence padale po teh očrnelih, razdejanih stenah, po ograji okrog gredic, na katerih so cvelete krizanteme, ki pa so bile posmrojene. Sence so padale tudi po starih jablanah okrog hiše. In vse to je bilo tako strašno, brezupno.

Maks je iz gozda opazoval razdejani, še vedno tleči dom. Potem se je z napetim petelinom na puški priplazil do doma samega. V domu, kakor okrog njega je še vedno tlelo. V sobi je videl široko kmečko peč, tisto, na kateri se je otrok čisto igral, kjer se je nekoč igral z malo Lenko, ki mu je takrat doraščala v kraljico gora. Lenke že zdavnaj ni več in zdaj je uničena tudi ta stara kmečka peč, pogoreli so vsi spomini na lepo mladost. Ognjišče v kuhinji, na katerem je Slaparca kuhala in h katere-mu se je nekoč otrok Lenka nagibala, je bilo razrušeno. Na njem je ležal tram iz stropa in še vedno tlel.

Rosilo je in ta rosa je pogasila tleče tramove.

Slapi so bili prazni in mrtvi, žalostna podoba razdejanja in nasilja. Borna kmečka sreča gorske hiše, sreča in mir, ki sta se podedovala iz roda v rod, sta bila oskrunjena. Topla domačnost Slapov, domačnost, meglenih jesenskih dni in domačnost dolge zime je bila uničena. Vse to se tako, kakršno je bilo, nikdar več ne bo povrnilo. Slapov ni več. Ni Slapov in ni več mnogih drugih domov. Takrat se je Maksu zazdelo, da tudi domovine ni več. Prvič ga je obšlo spoznanje, zavest zgubljenе domovine. Ne, domovine ni več, domovino so švabi oskrunili in požgali. . . Ali pa je domovina? Tam v gorah? Tam, kamor se švabi že leto dni tako besno zaganjajo in jo iščejo, da bi jo do kraja uničili?

Taval je okrog doma, pa se je spodtaknil ob mehak predmet, ki se mu je zdel kakor gomila obleke. Sklonil se je, se dotaknil z roko in ko si je natančneje ogledal, je omenel: pred njim je ležala mala, drobna Tinca. Ležala je pod starimi jablanami. Bila je mrtva.

Ko je nedavno gledal, kako so Jamnikove gnali v dolino, ga je navdajal srd. Takrat se je nekaj prelomilo v njem. Ko pa se je zdaj sklonil nad drobno Tincino, kraljico gora, ko je čepel ob njej, ga je do dna duše pretreslo. Oči so se mu ovlažile.

Nikdar v življenju ni jokal. Tujim solzam se ni posmehoval, toda sam ni poznal solz; zdelo se mu je naravno, kar se je dogajalo, in ga ni moglo presuniti. Ob najhujših mukah v ječi, ko so švabi napravili iz njega kos mesa, je ostal hladen in trden. Stisnil je zobe in niti glasu ni bilo iz njegovih ust. Če bi ga postavili ob zid, bi mirno gledal v cevi pušk. Zanj je bilo vse tako daleč, tako strašno hladno.

Toda ko je klečal ob Tinci, ga je pretreslo in čutil je, da so se mu oči ovlažile. Za trenutek se je nehote zasnajal v tisto lepo preteklost, ko je še prihajal na Jame kakor na oddih in se je tam nasmihal malemu Drejcu, ki ga je bil del s svojo povestjo o kraljici gora vsega zmedel.

Tinca — kraljica gora. . .

— zdaj se bo Tinca imenovala —

— Tinca je na Slapeh, je menil Drejc. Ne more biti Tinca.

(Dalje prihodnjič)

Povratniki iz Kanade poklonili Titu nov Automobil

Ljubljana, (Tanjug): — Predsednik jugoslovanske vlade — maršal Tito — je dne 25. junija sprejel delegacijo jugoslovanskih povratnikov, ki so se nedavno vrnili v Jugoslavijo s parnikom "Radnik", iz Kanade.

Delegati povratnikov so izročili maršalu Titu eden novi avtomobil, ki so ga poklonili jugoslovanski izseljenci iz Kanade maršalu Titu. Maršal Tito se je zahvalil delegatom in se z njimi razgovarjal z dolgim presrčnim pogovorom.

Naznanilo

Naznanjamo vsem znancem in sorodnikom, da je tukaj v Montrealu preminul v torek 3. junija 1947.

MATIJA ZAKOJC

On je bil doma iz vasi Odranci, Prekmurje, kjer zapušča žalostno ženo in poročenega sina. Star je bil 57. let. V Kanadi se je nahajal 21 let.

Bil je dober in aktiven član Zveze Kanadskih Slovencev od začetka njene ustanovitve. Bil je vedno pri odseku v Montrealu. Izgubo tega vrliga člana bomo pri odseku zelo pogrešali.

Člani odseka Z.K.S. izrekamo njegovi družini naše iskreno sožalje. Nam bo ostal vedno v spominu.

Naj mu bo lahka kanadska zemlja! Slava mu!

Jožef Tkalec

FIZKULTURA IN ŠPORT V JUGOSLAVIJI

Beograd: — V Jugoslaviji obstoja danes več kot 800 športnih in fizikturnih društev z 1350. podružnicami, ki štejejo nad 280.000 vpisanih fizikturnikov.

Poleg uspeha omnožičevanja športa, je jugoslovanski šport po vojni zaznamoval velike uspehe tudi v mednarodnih tekmah. Jugoslavija je prišla dvakrat v finale evropske cone Davies Cup-a. Jugoslovanski nogometaši so odnesli več značilnih zmag. Jugoslovanski

SKUPNI PIKNIK SLOVEN-CEV HRVATOV IN SRBOV V JUŽNEM ONTARIO

Organizacija Sveta Kanadskih Južnih Slovanov, in organizacije Zveze Kanadskih Slovencev, Saveza Kanadskih Hrvatov, Saveza Kanadskih Srbov v južnem Ontario bodo imele skupni izlet v spomin "JULJSKIH USTANKOV".

Izlet se bo vršil dne 13. julija v Hamiltonu in bodo na njem udeleženi naslednje naselbine: . . . Toronto, Hamilton, Veland, Port Colborne, St. Catharines, Thorold, Brentford, Chipawa, Niagara Falls.

Prosimo vse bratske organizacije teh naselbin, da na ta dan ne prirejajo nikakršnih prireditev, ampak da skupno proslavimo tri velike datume 13, 15 in 27. Julij 1941. leto.

Pozor:

Prosimo vse lokalne skupne odbore "JULJSKIH USTANKOV", da brez odlašanja pošljejo svoja poročila o njihovih dosedanjih podvzetjih in delu za proslavo na: Tov. Rade Božanić 200 Adelaide St. West. To je zelo važno radi nadaljnjega dela.

Odbor

TORONTO, ONT.

Redna mesečna seja odseka Zveze Kanadskih Slovencev v Toronto se bo vršila v nedeljo 6. julija ob 2. uri popoldne v Bolgarsko-Makedonski dvorani na 386 Ontario St.

Vljudno vabimo vse člane, da se seje za gotovo udeležite, ker se bo na tej seji dalo poročilo seje Glavnega Odbora, ki se je vršila 22. junija.

Tajnik